

КРУГ

Из љуске заборави рођени.
Времена обртај један тек
У нови нас век поне –
Познато стран.

Ноћ је тиха. Смрт ко бор
Висок и далек. Мудрац на грани
Мрвицама, као птиће, храни нас.
И сањамо.

Онај свет. Куда ли води
Лутање, беспуће? Љуће гори.
Искри – па гасне. Уз заборави дим.
И мрак нови. И ватра с њим.

Невена Живановић, Филозофски факултет